

ИМПУЛЬС

№ 3 (669)
Березень 2008 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті
<http://www.impuls.vstu.vinnica.ua/>

Ірина БОРЩОВА — «Міс ВНТУ-2008»

(стор. 12)

НАШ УНІВЕРСИТЕТ — ЛІДЕР СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

ЗНАЙ НАШИХ!

Срібною медаллю за інноватику у вищій освіті нагороджений Вінницький національний технічний університет. ВНТУ також удостоєний високого звання Лідер сучасної освіти — за багаторічну інноваційну педагогічну діяльність з модернізації освіти України.

Ректор університету Борис Мокін за плідну організаторську роботу з інноваційного розвитку освіти України відзначений Подякою Міністерства освіти і науки України та Академії педагогічних наук України.

У столиці держави відбулась XI міжнародна виставка навчальних закладів «Сучасна освіта в Україні-2008». Організатори виставки — Міністерство освіти і науки України, Академія педагогічних наук України та Виставкова фірма «Карше». На сьогодні — це найпрестижніша і найбільша освітянська виставка в Україні.

Учасники виставки — вищі та середні заклади освіти різних форм власності та наукові установи. Свої можливості рекламували також досить багато підприємств та організацій, які спеціалізуються на виконанні робіт та послуг для навчальних закладів. Усього у виставці взяли участь близько 450 установ, організацій та підприємств.

На виставці були представлені 32 вищих навчальних заклади України, які мають статус національних. Серед них був і наш університет.

Забезпечували роботу експозиції університету начальник науково-дослідної частини О. В. Дерібо та заступник проректора з науково-педагогічної роботи по організації виховного процесу і наукової роботи в галузі гуманітарних наук М. Д. Прищак.

Основними задачами участі університету у виставці були: презентація наших досягнень в освітній і науковій діяльності, вивчення досвіду розробки і використання сучасних педагогічних технологій в інших ВНЗ, а також профорієнтація серед школярів і учнів спеціальних середніх навчальних закладів. Всі ці задачі були успішно виконані.

Наша експозиція викликала значний інтерес у відвідувачів і учасників виставки. Особлива увага була виявлена до навчально-методичних розробок і монографій наших співробітників, до інформації про нові педагогічні технології, які впроваджені в університеті, до розробок наших науковців.

ВНТУ взяв участь у конкурсі виставки у номінації «Інноватика

Відвідувачі виставки жваво цікавилися матеріалами, пропонованими нашим ВНТУ

у вищій освіті». Зважаючи на значні досягнення ВНТУ у впровадженні в навчальний процес нових педагогічних технологій: інтеграції навчання з виробництвом; організації навчального процесу за кредитно-модульною системою; підготовці наукових кадрів вищої кваліфікації та гуманізації технічної освіти, а також в розробці нових форм організації навчального процесу конкурсна комісія нагородила наш університет срібною медаллю.

За багаторічну науково-педагогічну діяльність з інноваційного розвитку освіти України наш університет відзначений також Почесним званням «Лідер сучасної освіти» і Дипломом виставки «За високі творчі досягнення в удосконаленні змісту навчально-виховного процесу».

**Олександр ДЕРІБО,
начальник НДЧ ВНТУ**

UNDP Equal Opportunities Programme Програма рівних можливостей ПРООН

**Ректору Вінницького національного технічного університету,
академіку Мокіну Борису Івановичу**

Вельмишановний Борисе Івановичу!

Від імені Програми рівних можливостей Програми Розвитку ООН в Україні маємо честь засвідчити Вам високу повагу та звернутися з наступним.

Програма рівних можливостей ПРООН протягом чотирьох років співпрацює з Вінницьким Освітнім ґендерним центром. Офіс ВОґЦ розташований на території Вінницького національного технічного університету за Вашого сприяння. За цей час накопичений значний позитивний досвід розв'язання ґендерних проблем в освітянському просторі Вінницького регіону.

Вінницький Освітній ґендерний центр проводить велику роботу з розробки методики впровадження ґендерних стратегій, розробляє та проводить навчальні курси з ґендерних студій, веде серйозні наукові дослідження в галузі ґендеру та загальної теорії прав людини, впроваджує цілі та ідеї ООН, що сприяє свідомій трансформації освітянського простору в бік загальнолюдських цінностей.

Діяльність центру стала успішною, зокрема, за Вашого сприяння. Ідеї гуманізації освіти, що практично впроваджуються у Вінницькому національному технічному університеті, сприяють покращанню розуміння ключових ґендерних проблем як складника загальногуманітарного процесу в Україні.

Програма рівних можливостей ПРООН високо цінує співпрацю з ввіреним Вам навчальним закладом і виносить глибоку подяку Вам особисто, шановний Борисе Івановичу, за підтримку ідеї ґендерної рівності як факту сприяння сталому розвитку та демократизації України через досягнення рівності жінок та чоловіків.

Лариса КОБИЛЯНСЬКА, керівник Програми рівних можливостей ПРООН

«ВІСНИК ВПІ» ЗАРЕЄСТРОВАНО В МІЖНАРОДНІЙ СИСТЕМІ ISSN

Рівень

Друковану та електронну версії наукового журналу «Вісник Вінницького політехнічного інституту» внесено до міжнародної системи ISSN — найбільшого в світі реєстру періодичних видань. Про це в особистому листі повідомив головного редактора часопису — ректора нашого університету, заслуженого діяча науки і техніки України, академіка АПН України, доктора технічних наук, професора Бориса МОКІНА начальник бібліографічного відділу міжнародного ISSN центру Алейн РУКОЛЛЕ.

Відповідно до міжнародного стандарту ISO Центр ISSN, що в Парижі, присвоїв журналу «Вісник ВПІ» такі номери: **ISSN 1997 — 9266 (Print), ISSN 1997 — 9274 (Online).** (Адреса мережевої версії <http://visnyk.vstu.vinnica.ua/>)

Принагідно нагадаємо, що «Вісник ВПІ» є науковим виданням, визнаним ВАК України як фахове видання у галузях технічних, економічних та педагогічних наук.

ISSN — це міжнародний стандартний серійний номер (International Standard Serial Number), який дає змогу ідентифікувати будь-яку серійну публікацію незалежно від того, де вона видана, якою мовою, на якому носіїві. А також здійснювати значно швидший пошук, замовлення і розповсюдження видань. Координацію та управління процесом присвоєння номерів здійснює міжнародний Центр за підтримки ЮНЕСКО і уряду Франції.

У реєстрі ISSN представлені періодичні видання усіх країн. Через жорстку конкуренцію на ринку нау-

кової періодики в світі існує всього близько 9 тисяч високореєстрованих наукових журналів. Рівень конкурентоздатності журналу (його рейтинг) визначається з допомогою фактора впливу, що обчислюється за допомогою кількості усіх цитованих статей даного журналу.

«Вісник ВПІ» — вже друге періодичне наукове видання нашого університету, яке отримало реєстрацію в системі ISSN. До цього престижного глобального реєстру періодичних видань входить міжнародний науково-технічний журнал «Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології» (головний редактор — завідувач кафедри ЛОТ нашого університету, доктор технічних наук, професор Володимир КОЖЕМ'ЯКО). URL: <http://www.vstu.vinnica.ua/~oeipt/>

Тож, можемо стверджувати, що Вінницький національний технічний університет успішно здійснює стратегію просування своїх наукових журналів на світовий ринок наукової періодики.

ПРОФЕСОРУ ОСАДЧУКУ — 70!

9 березня чудовий ювілей відзначив завідувач кафедри електроніки нашого Вінницького національного технічного університету, доктор технічних наук, професор Володимир Степанович ОСАДЧУК.

Володимир Степанович працює у нашому ВНЗ з січня 1966 року — понад 42 роки! З першого дня заснування і донині є завідувачем кафедри електроніки.

Закінчив Київський політехнічний інститут у 1962 році. Згодом, у 1965-му там же у КПІ закінчив аспірантуру й успішно захистив кандидатську дисертацію. Направив на роботу у Вінницький філіал Київського політехнічного інституту.

Молодого кандидата наук обрали завідувачем кафедри електронних приладів і радіотехніки. Очоливши щойно утворену кафедру, проявив себе енергійним організатором, багато зробив не лише для створення матеріальної бази кафедри, але і всього факультету радіоелектроніки, для організації навчального процесу, розвитку наукової роботи.

З 1975 по 1980 рік працював деканом факультету автоматики і обчислювальної техніки. На факультеті значно покращив навчальну роботу, матеріальну базу та її якість. За деканства Володимира Степановича відкрита спеціальність «автоматизовані системи управління» і створена кафедра для підготовки фахівців з цієї спеціальності.

Сім років — з липня 1980-го по 1987-й професор ОСАДЧУК працював проректором з наукової роботи нашого ВНЗ. На цій посаді він блискуче розгорнув свої організаторські здібності: об'єм фінансування виріс із 700 тис. крб. до 21 млн. крб., що дало змогу широко розгорнути будівництво інституту. Всі показники наукової роботи покращились таким чином, що інститут займав 2-3 місце серед політехнічних ВНЗ України. Були відкриті спеціалізовані ради із захисту кандидатських та докторських дисертацій, що дало змогу готувати наукові кадри вищої кваліфікації для інституту.

Володимир Степанович керує на кафедрі електроніки великою науково-дослідною роботою з вивчення фізичних явищ у напівпровідникових та газових середовищах, з розробки мікроелектронних пристроїв у широкому діапазоні частот. На кафедрі працює аспірантура.

У 1968 році затверджений в ученому званні доцента.

**Доктор технічних наук, професор Володимир ОСАДЧУК
і його авторські свідоцтва й патенти на винаходи**

1994 року по 1998 рік членом експертної ради ВАК України, нині є членом спеціалізованих рад по захисту кандидатських і докторських дисертацій із спеціальностей 05.11.13, 05.11.17, 05.11.08.

За успіхи у роботі неодноразово відзначався почесними грамотами університету, нагороджений медалями «За доблестний труд» та «Ветеран праці». У 1980 році занесений на обласну Дошку Пошани. За досягнуті успіхи у розвитку народного господарства нагороджувався бронзовими медалями ВДНГ СРСР. З 1985 по 1987 роки обирався депутатом Ленінської районної ради народних депутатів Вінниці.

У березні 1979 року захистив докторську дисертацію на тему «Аналіз і синтез елементів і пристроїв управління на основі індуктивного ефекту», а в 1982 році затверджений в ученому званні професора.

Під керівництвом професора ОСАДЧУКА 22 аспіранти захистили кандидатські дисертації (М. А. Філінюк, В. М. Кичак, В. А. Гікавий, П. А. Молчанов, С. І. Одобецький, В. Г. Дзюбан, І. Д. Прокопов, В. І. Ревенок, В. Ф. Яремчук, А. Г. Яровенко, Е. А. Паламарчук, Ю. С. Кравченко, В. І. Воленець, М. М. Семеренко, М. Г. Тарновський, Л. В. Осадчук, О. В. Осадчук, Н. С. Кравчун, Л. В. Крилик, Н. Л. Білоконь, М. О. Прокопова, В. В. Мартинюк).

У науковій школі підготували і захистили докторські дисертації професори М. А. Філінюк, П. А. Молчанов, А. О. Новіков, В. М. Кичак, О. В. Осадчук.

На кафедрі виконується держбюджетна і госпдогіврна науково-дослідна робота. Володимир Степанович опублікував понад 500 наукових робіт, має 150 авторських свідоцтв і патентів, 15 монографій і навчальних посібників.

Професор ОСАДЧУК бере активну участь у громадському житті університету. Був організатором у 1984 році Малої академії наук для школярів Вінницької області. З 1980 по 1991 рік був членом обласної президії товариства «Знання», з

Батько й син. Два доктори наук

В 1992 році професор ОСАДЧУК став академіком Академії інженерних наук України. А через 10 років у нашому Вінницькому національному технічному університеті з'явився ще один доктор технічних наук ОСАДЧУК — син Володимира Степановича Олександр, до речі, випускник нашого ВНЗ. Він захистив докторську дисертацію у 33 роки.

Володимира Степановича ОСАДЧУКА щиро поважають і студенти, і колеги.

Тож, вони радо вітають ювіляра і зичать здоров'я, плідного творчого довголіття і всіляких гараздів! Многая літа!

Handwritten signature or decorative flourish.

Євроінтеграція

У ШВЕЦІЇ СТУДЕНТІВ З УНІВЕРСИТЕТУ ВІДРАХОВУЮТЬ ЗА... СПИСУВАННЯ, А СТИПЕНДІЇ НЕ ДАЮТЬ

Доктор Андерс Хаст, викладач університету Євле, уже втретє приїздить до Вінницького національного технічного університету. Брав участь у міжнародній конференції «Інтернет. Освіта. Наука», яку проводить наш ВНЗ. А мета нинішнього приїзду — наукова співпраця з кандидатом технічних наук, доцентом Олександром Романюком.

— Про те, що проблематикою формування тривимірних зображень займаються у вашому університеті, я довідався зі статей пана Романюка в IEEE. Статті Романюка — то роботи топ-класу! Дуже актуальні, а до того ж написані дохідливо, зрозуміло. Зв'язався з ним електронною поштою, і з часом між нами склалися гарні наукові стосунки, хоча ми й конкуруємо. Можу похвалитися — тепер уже маємо спільну статтю, яка вийшла в Польщі. — Розповідає професор PhD Андерс Хаст. — Вже пізніше я довідався, що між нашими університетами є договір про співдружність. Вашого ректора Бориса Мокіна добре знають в університеті Євле, і наш ректор завжди йому та Вашому колективу передає найкращі побажання. Влітку ми обиратимемо нового ректора, оскільки термін перебування на посаді нашого ректора закінчується. Впевнений, що новий ректор підтримуватиме наші гарні стосунки, оскільки вони на користь обом університетам.

— Під час спілкування з Романюком і його магістрантами ми прийшли до оригінальної ідеї: домовилися про спільну статтю у вашому науковому журналі. — Продовжує пан Хаст. — Я мав зустрічі з професорами Юхимчуком і Азаровим. Ми обговорили напрямки подальшого співробітництва. Воно розширюватиметься. Прогнозую, що наші університети плідно співробітничатимуть і в галузі цифро-аналогових перетворень. Ждемо найближчим часом делегацію вашого університету в Швецію. Я отримав для цього грант місяць тому.

Пан Хаст читає комп'ютерну графіку і математику. Раніш багато викладав програмування. До речі, першим у своєму університеті вивчив Java.

Побувавши на заняттях у студентів ВНТУ, тепер має намір (але то вже наступного приїзду) самому почитати їм лекції. Звісно, англійською.

— Ваші студенти видались мені дуже щасливими, відкритими і приязними, — ділиться враженнями доктор Хаст. — І досить серйозно ставляться до навчання. Останнім часом помітив невтішну тенденцію — шведських студентів слід змушувати вчитись. Хоча раніш, не так уже й давно, було навпаки. Життєві обставини змушують отримувати в Швеції вищу освіту. Без вищої освіти не мати гарної роботи. Хочу сказати, що ваш університет дуже високого рівня, це один із найкращих університетів, про які я знаю. Я приїхав до Вас із Чехії, де читав лекції, — рівень вашого університету значно вищий. Мене як викладача і фахівця, дуже вразили роботи з тривимірної графіки студента Віталія Стецюка — красиві і реалістичні. Такого рівня студентських робіт мені ще не доводилось бачити. А ваші викладачі дуже серйозно ставляться до своєї роботи і вимогливо до себе. Був на лекції у пана Романюка. Заняття у нього інтерактивні, студенти зацікавлені. У мене, зізнаюсь, далеко не завжди так виходить. Як не завжди виходить так, як у Романюка, під час лекції зовсім не користуватися конспектом.

У Швеції студенти також вчать 5 днів на тиждень. Так само півдня лекції, півдня бібліотека і робота вдома.

Співвідношення практики і теорії приблизно рівне, але почасти переважає така теорія, хоча залежно від курсу. У Швеції дуже розповсюджена дистанційна освіта.

— Відраховують студентів через найсуттєвішу провину — обман на іспиті. Тобто за... списування. — Посміхається Андерс ХАСТ. До речі, пан професор викладає в університетах трьох різних міст — Євле, Уппсала і Лінчепінг. Власне університет Уппсала найстаріший у Швеції (йому понад 500 років) і найбільший. — А перекладати студент може, стільки хоче.

Доктору Андерсу Хасту (в центрі світлини) і кандидату технічних наук, доценту Олександром Романюкові допомагає порозумітися перекладач Юрій Ляшенко — студент Інституту ІТКІ (група 2П3-04). До речі, Юра переможець всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт напрямку «інформатика і обчислювальна техніка»

Хоча якщо впродовж відведеного для перездачі терміну не позбувається «хвостів», то тоді боротиметься з ними уже на наступному курсі. І це на стипендію не впливає — студенти не отримують її зовсім. Найздібніші студенти одержують різноманітні премії і гранти. Вважається дуже престижним для фірми, коли вона піклується про освіту і науку.

Гуртожитки у шведських університетах нічим не відрізняються від квартир і мінімально коштують 220 євро в місяць. Є скромніше житло — коли на кілька кімнат одна ванна. Батьки студенту фінансово не допомагають. Для цього є цільові державні безвідсоткові кредити до 1000 євро у місяць — на книги і проживання. Позику до 300 євро можна отримати за одну хвилину по sms. Але якщо студент має багато перездач, то права на кредит позбувається. Набрану у студентські роки суму часто потім виплачують до кінця життя.

Студенти під час навчання не одружуються. Як правило, починають думати про спільне життя з 25 років.

— Держава надає соціальну допомогу. Швеція аж занад-

то хвилюється про своїх громадян, але це не завжди комфортно і зручно, — продовжує доктор Хаст. — Бути ученим, викладачем у Швеції, це не означає бути багатим, а тому не дуже престижно. Люди прагнуть у бізнес, аби заробляти гроші. У бізнесі мої студенти за невеликий проміжок часу починають заробляти значно більше, ніж я викладачем, маючи певний досвід і стаж. Бути викладачем — це робота для ентузіастів і фанатів. Стосовно роботи, то сам собі складаю розклад, як мені зручно. Потім узгоджую з керівництвом. Щоранку прокидаюся о пів на шосту, інколи о шостій — залежно від того, в якому університеті у мене цього дня лекції.

А що найбільше вражає пана Андре в Україні — це харчування.

— У студентській їдальні вашого університету дуже великі порції! Я такі невзможі подужати. Український сніданок, що вся їжа за день для шведа. Дуже мені подобається український борщ і салати. Вражає низька ціна їжі. Невелика чашка кави у Швеції еквівалентна за ціною вашому

сніданку й обіду разом. Мені так сподобалася гречана каша, що у їдальні навіть подарували мені пакет гречки. Знайти гречку в Швеції дуже важко. Тепер пригощатиму кашею у Швеції, хоча і не впевнений, що зумію її приготувати так, як це роблять у Вінниці. А от томатний сік, який я вперше скуштував в Україні, мене зовсім не вразив. У кожного народу — свої уподобання!

Про Україну ми раніше знали через Чорнобиль і київське «Динамо». Після Помаранчевої революції про вашу країну дізнався увесь світ. Ми зичимо вам добра і найшвидшого розвитку. Моя мати дуже боялася за мене, коли я вперше їхав до Вінниці. Вона мені постійно телефонувала. Заспокоїв тим, що в Україні живуть надзвичайно добрі і привітні люди. Коли я їхав потягом, то у вагоні мене усі прагнули чимось пригостити, хоча пасажери мене бачили вперше і не знали англійської мови. Такої щирості і приязні в Швеції не зустрінеш.

SPEAKING ENGLISH!

Уже традиційним у нашому університеті став тиждень англійської мови. Цьогоріч він відбувся напередодні весни.

У конкурсі газет брали участь студенти 1-2 курсів Інститутів МЕЕЕК і МТ. У номінації «найкраща інформативна газета» перемогу вибороли Юліана Козлова та Наталія Затрубчик (1МЗВ-06); в номінації «найоригінальніша газета» перемогла робота Юлії Петрук (1МО-06); «найкраще художнє оформлення» — газета Світлани Кізяк та Юлії Цюри (2МЗВ-06); у номінації «найкраща газета німецькою мовою» — Наталія Порхун (2МЗВ-06).

Для першоккурсників і другоккурсників, котрі поглиблено вивчають іноземні мови, відбувся брейн-ринг, питання якого вимагали від учасників знання не лише мови, але й географічних, економічних, політичних та інших особливостей англійських країн та їх населення. Переможцями серед першоккурсників стали представники групи 2МО-07, а серед другоккурсників — студенти групи 1МЗВ-06. Вони й отримали солодкі подарунки.

Безумовно, чи не найбільший успіх у студентів мав вечір англійської мови, що відбувся в диско клубі «Зодіак». У ньому взяли участь студенти ІНМЕЕЕК й ІНМТ груп 5МО-07, 2АТ-07, 13В-07, 11М-07. Учасникам знадобилися їх глибокі знання англійської мови, звичаїв та традицій англійських країн. Перше місце вибороли студенти групи 11М-07, друге місце — 5МО-07, третє місце розділили представники груп 2АТ-07 та 13В-07.

Переможцями олімпіади з англійської мови стали: **1 місце — Євген Шакула (1МЗВ-05), 2 місце — Ірина Сергєєва (1МЗВ-05), 3 місце — Сергій Гріцанов (1ПУ-07).**

Яскравим прощанням з тижнем англійської мови став святковий концерт. На вечорі студенти захоплено читали вірші про кохання англійською та німецькою мовами, грали ролі в класичних виставах — «The Canterville Ghost» та в сценках з англійського фольклору, демонстрували діалоги зі студентського життя. На святі лунали англійські пісні у виконанні Юлії Ковальчук, Ірини Поліщук та Ірини Гріньової. Студенти зізнаються, що отримали чимало гарних вражень від очікування, підготовки та проведення концерту.

Тетяна СЛОБОДЯНИК,
група 1МЗВ-05 ІНМЕЕЕК,

Наталія РИБКО,
заступник декана ФФЗЕМ

Роботу вам,
роботу!

Aricent is the world's leading independent communications software company

ARICENT™

Aricent powers communications.
Smart people power Aricent.

ARICENT PROFESSIONAL TEAM!

м. Вінниця, вул. 600-річчя, 3-поверх, кім. 312, тел. 55-09-55
www.aricent.com.ua

COMMUNICATION POWERS THE WORLD. ARICENT POWERS COMMUNICATIONS

Четвергова традиція університетського ярмарку кар'єри з початком весни інтенсифікується і соліднішає. 6 березня в нашому ВНТУ презентувала себе, запрошуючи старшокурсників на роботу, провідна українська компанія в сфері розробки програмного забезпечення Aricent Ukraine.

Aricent Ukraine — представництво міжнародної компанії Aricent, яка є світовим лідером в галузі комунікаційного програмного забезпечення. Головний офіс компанії в Пало Альто (Каліфорнія, США), а філії ще в 13 країнах світу: Індії, Швеції, Китаї, Фінляндії, Сінгапурі, Німеччині, Італії, Японії, Кореї, Південній Африці, Англії...

Президент Aricent Ukraine кандидат технічних наук Олександр УСАЧ. З нашим Вінницьким національним технічним університетом Олександра Григоровича єднає те, що він є випускником нашого «політеху». Він сприяв створенню на своєму підприємстві філії Інституту автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління ВНТУ. Це забезпечує чудові умови для підготовки фахівців з сучасних комп'ютерних технологій.

Тож, дуже логічно, що дві третини персоналу підприємства — це магістранти і аспіранти та випускники нашого ВНТУ.

Зустріч з студентами проводила **HR-manager Aricent Ukraine Олена МОКІНА.** Звісно, випускниця нашого університету.

— Наша компанія існує понад 16 років; серед наших партнерів всесвітньовідомі бренди. Aricent Ukraine має представництво в трьох містах України: Вінниці, Києві, Херсоні. У нашому місті воно найбільше — 4 офіси і понад півтисячі співробітників. До того ж дуже динамічно розвивається: нині відкриваємо ще один офіс, тож, потребуємо нових працівників — як досвідчених фахівців, так і талановитих початківців.

Найважливіші сфери діяльності:

- технології розпізнавання та обробки природної мови (англійська, німецька та ін.);
- написання програмного забезпечення для мобільних пристроїв (мобільних телефонів, КПК, електронних записників);
- програмне забезпечення рівня підприємства;
- програмування апаратного забезпечення;
- рішення клієнт-сервер, програмування для Інтернет;

- створення комп'ютерних ігор та комп'ютерної графіки;
- тестування продуктів програмного забезпечення.

— Кадрова політика має велике значення, — продовжує пані Олена. — ми проводимо різноманітні опитування співробітників, аби виявити, чи задоволені люди своєю роботою, умовами праці та ін. Аби добре працювалось, слід добре відпочивати. Традиційними у нас в Aricent Ukraine стали турніри з більярду та мініфутболу, а також проведення різноманітних святкових корпоративних заходів. Тож, на вас у нашій фірмі чекає:

- робота у великій та стабільній компанії;
- комфортні умови праці;
- можливості для стрімкої кар'єри;
- застосування передових технологій;
- соціальні програми, компенсаційний пакет;
- навчання, закордонні відрядження та стажування;
- достойна оплата праці.

Відкриті вакансії:

C++, C# Developer;
Java Developer;
.NET Developer;
QA Engineer (Тестування ПО).

Свої резюме можна надсилати cv-vin@aricent.com

Адреса: вул. 600-річчя, 15 (3-й поверх).

тел:55-09-55

«КАР'ЄРА РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ ТУТ!»

Триває ярмарок вакансій — традиційна університетська програма «Кар'єра розпочинається тут!».

Щочетверга о 14:15 в 222 аудиторії головного навчального корпусу відбуваються презентації різноманітних підприємств і фірм, які потребують молодих, освічених, ініціативних кадрів.

Запрошуються студенти старших курсів усіх спеціальностей!

Кафедра

ПЕРША П'ЯТИРІЧКА

Впродовж усіх п'яти років кафедру містобудування та архітектури нашого університету очолює доктор технічних наук, професор, академік Академії будівництва України Ігор Дудар.

У 2000-му році Ігор Никифорович захистив докторську дисертацію. Отож, саме йому було доручено відкрити нову спеціальність, а згодом і створити нову кафедру. Рішенням Ученої ради ВНТУ на початку 2003-го року була утворена кафедра МБА для забезпечення підготовки фахівців за спеціальністю «міське будівництво та господарство», а згодом було отримано ліцензію від Державної акредитаційної комісії на підготовку цих фахівців.

Нині сфери будівництва, житлово-комунального комплексу, міського будівництва, управління розвитком міських територій нагально потребують фахівців з вищою освітою за спеціальністю «міське будівництво та господарство». Як у Вінниці, так і загалом у регіоні необхідно мати фахівців із забудови та комплексної реконструкції міської території, утримання міського господарства, інженерної підготовки території міст для їх забудови з подальшим інженерним благоустроєм та обслуговуванням міським транспортом. Досвід доводить: практично всі випускники цієї спеціальності влаштовуються працювати на виробництві за отриманим фахом.

Кафедра залучила до підготовки майбутніх фахівців висококваліфікованих спеціалістів, які мали наукові ступені доктора або кандидата наук, почесні звання, або відзначені державними преміями в галузі науки і техніки. З перших же днів на кафедрі МБА працювали два доктори технічних наук, професори: І.Н. Дудар, О.М.Лівінський, два кандидати наук, доценти В. П. Очеретний, А.І.Літвінов та три асистенти Т. В. Прилипко, Т. Е. Потапова, В. В. Швець. З кафедри графіки та архітектури були переведені на кафедру МБА старший викладач В. В. Смоляк і асистент О. М. Смоляк.

Кафедра містобудування та архітектури активно займається вирішенням проблеми навчально-методичного забезпечення дисциплін робочого навчального плану підготовки фахівців зі спеціальності «міське будівництво та господарство». З усіх дисциплін є методична література. Викладачами кафедри за 5 років розроблено 17 навчальних посібників. Кафедра відзначалась як найактивніша щодо написання навчальних посібників, а власне завідувач кафедри професор Дудар позаторік був на другому місці в університеті за кількістю виданих навчальних посібників.

На кафедрі надається значна увага підготовці власних науково-педагогічних кадрів. Захистили кандидатські дисертації В. В. Швець і В. П. Ковальський, ще 4 дисертації підготовлені до захисту: старшим викладачем В. В. Смоляком, асистентами Л. В. Кривенко, Т. Е. Потаповою, Т. В. Прилипко.

За ці 5 років значно зміцнилась матеріальна база. Зараз кафедра повністю забезпечена комп'ютерною

технікою (принтерами, сканерами, персональними комп'ютерами), всі викладачі мають можливість працювати в Інтернеті.

На кафедрі діє аспірантура — є 4 аспіранти. Усі викладачі працюють над вдосконаленням методики викладання, досить швидко підготували пакети документів, які були необхідні для ліцензування та акредитації спеціальності МБІГ на III і IV рівні, а також підготовлені пакети документації, які вимагаються згідно Болонської конвенції. Щороку виходять у нас кілька навчальних посібників і методичних розробок. Усі програми навчальних дисциплін оновлені, в них впроваджуються нові методики навчання. Викладачі активно залучають до наукової роботи студентів. Кожного року на традиційну науково-технічну конференцію викладачів і студентів ВНТУ кафедра готує 25-30 студентських доповідей.

За 5 років роботи кафедри МБА було випущено 159 фахівців.

Кафедра має свій науковий напрямок з вдосконалення технології виготовлення бетонних виробів на основі використання термосилових впливів, а також вдосконалення технології виготовлення виробів з використанням відходів промисловості. Здобутком наукової школи кафедри є 8 монографій, 26 навчальних посібників, 6 патентів. У науковому напрямку підготовлена 1 докторська дисертація і 4 кандидатських.

На кафедрі крім основної спеціальності «міське будівництво та господарство» відкриті 2 спеціалізації: «дизайн та комп'ютерна графіка в містобудуванні» та «архітектурне проектування будівель і споруд». Для цього ми розробляємо методичне забезпечення, готуємо кадри. За рейтингом, вибудувані з урахуванням багатьох параметрів, за методикою оцінки ефективності роботи докторів, професорів, завідувач кафедри І.Н. Дудар впродовж кількох років входить в десятку наукових керівників, які досягли найкращих результатів в написанні монографій та підготовці аспірантів у ВНТУ.

Нині у нашому університеті за спеціальністю «міське будівництво та господарство» на денній формі навчається 141 студент, а на заочній — 33. Студенти-містобудівники мають успіхи в навчанні: із 141 студента 26 відмінників і 36 тих, хто вчиться на «відмінно» і «добре» (~44 %). Наші студенти під час практики з робочої професії брали активну участь в укладанні кам'яних покриттів доріжок на території університету, а також в оздобленні фасаду одного з корпусів.

Співробітники кафедри МБА брали участь у нараді-семінарі завідуючих кафедр міського будівництва з усіх регіонів України. Учасники наради-семінару обговорювали захищені в останні роки дипломні проекти за цим напрямком. Розглядали проблеми розвитку матеріально-технічної бази навчального процесу, втілення новітніх комп'ютерних технологій в навчальний процес, вдосконалення навчальних та виробничих практик тощо.

ЗВАРЮВАННЯ В ЗАХИСНИХ ГАЗАХ ПЛАВКИМ ЕЛЕКТРОДОМ

Наука + практика

Під тривіальним терміном «зварювання» звичайно розуміють створення нероз'ємних з'єднань кількох сталевих деталей. Але сучасне зварювання займається наплавленням зношених деталей, плазмовими технологіями нанесення зносостійких, декоративних та корозійностійких покриттів з металів, пластмас та композитів; вакуумними технологіями створення високочистих металів; нанесенням тонких плівок з особливими властивостями; технологіями виготовлення мікросхем тощо.

У полі зору зварювальників нині усі галузі господарства – від побутової техніки та комунального господарства до будівництва велетенських нафтових терміналів, кораблів. Саме тому у Вінниці та регіоні виявилось багато підприємств, зацікавлених взяти участь у науково-практичному семінарі «Зварювання в захисних газах плавким електродом», який відбувся в нашому університеті. Активними учасниками семінару стали понад 20 підприємств Вінниччини: ВАТ «Аналог», Вінницький дослідний завод, Гніванський завод залізобетонних конструкцій, завод «Будіндустрія»...

У роботі семінару взяв участь директор науково-виробничого підпри-

ємства «Сварконтакт» (Харків), з яким у нашої кафедри давно налагоджене плідне співробітництво, Микола КОРОЛЬ.

На семінарі розглядалась тільки частка проблем, що цікавлять спеціалістів. Насамперед зорганізували ознайомлення із зварювальним обладнанням і витратними матеріалами провідних українських фірм — НВП «Сварконтакт», ДНВП «Об'єднання «Комунар» (Харків), ВАТ «Артем-Контакт» (Київ), ABICOR BINZEL LINKOLN ELEKTRIC. Йшлося про тестування зварювального обладнання цих виробників. Заслухали доповіді провідних спеціалістів про стан зварювальної промисловості в Україні. Говорили про можливості розробки технології зварювання та навчання зварювальників на запропонованому обладнанні. Точилась активна дискусія з питань проблем галузі.

Особливо зацікавили спеціалістів запропоновані українськими виробниками нові імпульсні джерела живлення зварювальної дуги, які відповідають світовим стандартам і дозволяють значно економити енергетичні ресурси,

В університетському Центрі зварювання провідний інженер Михайло МАЦЯКА демонструє учасникам семінару сучасні можливості нової зварювальної техніки

витратні матеріали та забезпечувати високу якість зварювання чорних та кольорових металів при високій продуктивності праці.

Насамкінець учасники висловили побажання проводити такі семінари постійно.

**Валерій САВУЛЯК,
доктор технічних наук,
професор, завідувач кафедри
технології підвищення
зносостійкості**

Актуально

СТОП-НАРКОТИК

«Студенти-екологи – за здоровий спосіб життя» — тема загальнофакультетської кураторської години, що була організована викладачами та студентами факультету екології та екологічної кібернетики.

Необхідно чітко знати про реальну небезпеку розповсюдження наркозалежності та СНІДу саме молоді. З чого все починається, які препарати є наркотичними і чи можна потім знайти вихід.

Про такі наркотичні речовини, як алкоголь і тютюн, ми обізнані. Слід мати максимально можливий обсяг інформації про різні види наркотиків, їх походження та механізм дії, і найголовніше — про те, як не потрапити в пастку, або що робити, аби позбутися наркопроблем.

Про головні причини наркоманії розповіла Олена КИРИЛЮК (група ЕКО-04). Вона вважає, що людину спонукає вживати наркотики недостатність уваги від батьків або друзів. У цьому Олену переконала наркозалежна дівчина, з якою вона спілкувалась в мережі Internet. Не менш суттєвою причиною є звичайна людська цікавість. Хвороблива цікавість, бо тут вона може вартувати здоров'я і

життя. Як ілюстрація до Оленчиної розповіді був фільм «Покажіть себе самі...».

З класифікацією наркотичних засобів за походженням та їх впливом ознайомила співробітниця кафедри екології та екологічної безпеки Ольга РЕЗНИЧЕНКО.

Світлана КОЦЮБИНСЬКА (1ЕКО-05) ознайомила слухачів із результатами проведеного нею опитування студентів в гуртожитку № 4. Воно показало, що студенти обізнані з механізмом дії наркотиків. І що вживають багато кави, яка, до речі, теж може викликати залежність.

Багато хто із нас не усвідомлює, що звичайне тютюнопаління – це теж вид наркозалежності. Про це розповів доцент кафедри екології і екологічної безпеки Олександр БОБКО. Він дав цікаві поради студентам щодо здорового спо-

субу життя.

Заступник декана з виховної роботи Надія ЗВУЗДЕЦЬКА акцентувала увагу аудиторії на історії створення амфетамінів, які були синтезовані як препарати для лікування астми, і лише з часом було встановлено, що вони є стимулюючими наркотичними засобами.

Аріна ОШУРКОВА (група ЕКО-04) дуже детально розповіла про вплив наркотичних речовин на організм людини. Люди, хворі на наркоманію, втрачають людську сутність. Середній статистичний вік наркоманів становить 30-32 роки. Наркоманія і злочинність дуже взаємопов'язані. На сьогодні існує така сумна статистика, що 43% злочинів в Україні скоюється у стані наркотичного сп'яніння.

Крістіна КОВАЛЕНКО (група ЕКО-04) повідомила, що за статистикою найбільше від наркоманії страждають діти та молодь, тому інформаційно-пізнавальні заходи нагально необхідно проводити в навчальних закладах.

На завершення ми подивились фільм «Правда про наркотики». Гірка і болюча правда. Деякі жакливі фрагменти і сьогодні перед очима...

**Тетяна ПАНЧЕНКО,
група 1ЕКО-06, ІнМЕЕЕК**

Гуманітарне + технічне

XXXVII КОНФЕРЕНЦІЯ

Весну в університеті звично розпочала наша традиційна науково-технічна конференція. Як завжди, участь у ній взяли не лише професорсько-викладацький склад, співробітники та студенти ВНТУ, а й працівники науково-дослідних організацій та інженерно-технічні працівники підприємств Вінниці та регіону.

Проводилась конференція у два етапи: 11-14 березня працювали секції гуманітарних та фундаментальних наук, 18-21 березня – загальноінженерних та технічних наук. Такий поділ теж узвичаєний: і студенти, і викладачі почасти прагнуть брати участь у роботі як гуманітарних секцій, так і технічних.

*У щастя людського два рівних є крила:
Троянди й виноград, красиве і корисне.*

Для інтелектуальної еліти (а саме її готує університет) однаково важливими є знання як з майбутнього фаху, так і ті, що є загальнолюдським надбанням.

Усього працювало 47 секцій. Було проголошено понад 1000 доповідей. З них дві третини студентами. Слід зауважити, що конференцію організували і проводили оргкомітети семи університетських науково-навчальних інститутів та науково-методичної ради з проблем гуманізації та гуманітаризації технічної освіти.

Гуманітарний етап конференції розпочався пленарним засіданням, присвяченим 70-річчю Василя СТУСА. Були представлені доповіді з різних секцій. Та все ж значна частина виголошеного – про поета, про велета українського духу. Про «Подільські джерела Василя Стуса» щиро, емоційно і з неабияким акторським хистом розповіла аспірантка кафедри мовознавства Ганна ЛЕПКО. І матеріал надзвичайно цікавий. Тож, в наступних числах часопису обіцяємось його видрукувати.

Першокурсниця Інституту РТЗП (група 2РА-07) Яна РОЖКОВА виголосувала доповідь про українську вишивку. Англійською. І це було не сухе теоретизування чи демонстрація свого володіння іноземною мовою. Яна принесла вишиваний рушник, який понад рік червоними та чорними нитками творила сама. Виявляється, що у дівчат ІнРТЗП вишивання дуже популярне. Недавня випускниця інституту, а нині аспірантка Тетяна ОХРИМЕЦЬ до свого весілля сама

вишила не тільки рушник, а й дві ікони.

Теж першокурсник, але уже Інституту ЕЕЕМ (група 2Е-07) Олександр МАЙДАНЮК під опікою доцента кафедри культурології Леоніда ФІЛОНОВА провів справжню історичну розвідку, яка стала значущою подією для його родини. Сашко працював в архівах, довідуючись правду про свого прадіда, священика Української автокефальної православної церкви отця Філімона. Через 66 років рідня завдяки Сашку, який ретельно вивчив особову справу свого прадіда, матеріали його допитів у НКВС, дізналась через яке пекло довелося пройти їх предку, розстріляному у 1937-му...

І пленарне засідання, і секції працювали в режимі діалогу, інтерактивного спілкування, підтверджуючи високий ступінь цікавості до проблем, що обговорювались. Доповіді спричинювали не лише запитання, а інколи й активні дискусії. Мова конференції – державна. Але виголошувались промови і російською, і англійською.

Традиційно мистецьким додатком до університетської конференції є виставка студентського рукоділля. В експозиційній залі Центру культурології і виховання студентів впродовж березня можна було оглянути студентський доробок ужиткового мистецтва. Дециця якого, втім, пропонувався для перегляду учасникам пленарного засідання. Цьогоріч на виставці досить багато вишиваних рушників і взагалі мережок. Цікаво, що вишивають не лише дівчата, а й хлопці. Представники сильної половини здивували й плетивом. Серветки Віктора НАУМЕНКА (ІнТКІ) просто зачудовують. До речі, хлопець до 8 Березня кожній дівчині своєї групи подарував вив'язану власноруч декоративну салфетку.

Малюнок Оксани ВЕРКО
(Інститут МЕЕЕК)

Експозиція виставки студентського рукоділля.
У центрі – пейзаж, вишитий бісером. Це копітка і філігранна праця
Вероніки ГРАДОМСЬКОЇ (Інститут МЕЕЕК)

Робота Олени КУДЛАЄНКО
(Інститут БТЕГП)

ШЕВЧЕНКО — ДЛЯ УСІХ СТОЛІТЬ

Восени 1846 року, як свідчать архівні документи, Шевченко подорожував Подолією. Тарасів шлях проліг Вінниччиною, через теперішні Погребищенський і Липовецький райони. Пройшов він й дорогами Росії, Казахстану. Без перебільшення можна твердити, що Шевченко не знає кордонів. Його читають у всьому світі.

Пам'ять великого українця вшановують усі. Березень у нашому університеті можна назвати шевченківським. Лекції, виставки, концерти, зустрічі, приурочені українському генієві. Шевченківські читання теж добра традиція. І цього року наші студенти відгукнулися на запрошення кафедри мовознавства та бібліотеки взяти участь у цих читаннях. Трьохкурсники запропонували провести захід у формі реферативних виступів, теми яких визначили самі. Світлана Ісаєнко (1ТГ-05) розповіла про останнє кохання поета. Юлія Танасієнко (БМ-05) і Олексій Коломієць (1ТГ-05) підготували розповіді про різноманітні таланти Кобзаря, його всебічну освіченість. «Шевченко-художник» — таку розповідь запропонував Ярослав Грицик (2 ТЕ-05). «Шевченко та Поділля» — цей реферат виголошував Сергій Мазуренко (2ТЕ-05), «Шевченко і діти» — Юлія Танасієнко.

Учасники дійства почули ще про одну із граней таланту — про знання Шевченком мов: вільно володів російською, писав нею твори. Брався за вивчення французької мови, якою міг дещо читати. Знав польську, перечитав багато книжок написаних нею. Своїми творами поет високо підніс авторитет рідної мови. Багато сучасників Шевченка підтримали його прагнення творити саме українською мовою, вони були

у захваті від його оригінальних віршів. Сучасники поета згадували, що у 40-і роки 19 ст. дехто вчив українську мову лише для того, щоб читати і розуміти Шевченка.

З іншими талантами Кобзаря студентів знайомила виставка, підготовлена працівниками нашої бібліотеки. Доповнювалися виступи учасників українською музикою, яка була джерелом натхнення поета.

Вірші Кобзаря виконували:

Тетяна Міщук (ТЕ-04) «Лілею», Тетяна Ярошенко (2ТМ-04) «І досі сниться», Олексій Бондарчук (1СІ-07) «Гоголю», Катерина Бондар (2 ТК-07) та Сергій Богач (2Б-07) «І мертвим і живим», Ганна Діденко (ЗБ-07) «Якби зустрівся ми знову», Наталя Костюк (1ЗВ-07) «Мені тринадцятий минало».

А про Шевченка читала поезію Ганна Лепко (викладач кафедри мовознавства) — вірш Василя Кобця «Шевченко — для усіх століть».

Кожна епоха і кожна нація по-своєму намагаються наблизитися до Шевченка, оцінити і витлумачити його твори. Не тільки українці пишаються своїм генієм. У святі брали участь й іноземні студенти.

Врешті, кожен може взяти участь у шевченківському святі, відкрити для себе невідомі сторінки його життя й таланту, висловити свою пошану Кобзареві.

**Оксана АБРАМЧУК, кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри мовознавства**

Сила духу і сила волі

ТРИЧІ ПО 5000 КМ

Першокурсники нашого університету за сприяння кафедри фізвиховання мали унікальну зустріч з першою і єдиною людиною на території СНД, котра тричі здолала дистанцію 3100 миль (5000 км) — з Олегом ЛЕБЕДЄВИМ.

Врешті, що додає людині цінності, якщо не постійний заклик до виходу за межі своїх можливостей?

— У кожній події своя передісторія. Мені здається, що Бог готував мене терпляче і дбайливо все моє життя до 13 червня 2004 року — дня мого першого старту в забігу на 3100 миль, — розповідає киянин Олег Лебедев. — З дитинства я займався спортом — фігурним катанням, плаванням. У 12 років мама віддала мене в лижну секцію, і з того часу лижні гонки стали визначальним видом спорту мого життя. Взимку — спортивні збори, змагання. В інший час — біг, лижеролери, загальна фізична підготовка, спортивні табори.

У 15 років на чемпіонаті України в Сумах (1985) мені не вистачило трьох секунд до нормативу кандидата в майстри спорту. Але, принаймні, цей результат свідчив про рівень моєї спортивної підготовки. Як подолати утому, необхідність рішучості, сили волі й уміння «викластися на всі сто» я знав ще тоді. Завдяки батькові я зрозумів, наскільки фізичні навантаження роблять ясним розум і упорядковують бачення життя.

Коли запитують: «Як тобі біглося цьогоріч порівняно з минулими разами?», я спочатку не міг відповісти. Біг на 3100 миль настільки довгий і так багато усього відбувається, що одразу після фінішу, коли багато подій ще яскраво живуть у пам'яті, важко щось узагальнити, вивести якесь середнє сприйняття... Як неможливо ввійти в одну й ту ж в річку двічі, так і сприйняття цього найдовшого у світі забігу не буває однаковим. Але чим далі віддаляється фініш, тим чіткішими і яскравішими залишаються переживання. Мабуть, мій третій забіг на 3100 миль улітку 2006 року пройшов під гаслом віри в себе. Я побачив, відчув і оцінив, наскільки віра у свої сили допомагає досягти мети, і, як мені здається, саме цієї якості багатьом не вистачає, аби бути успішними в житті.

ІРИНА БОРЩОВА – «Міс ВНТУ-2008»

Ой, не легко журі не розгубитися серед такої вроди...

Починаючи з візитки, а вона мала дві частини: фотосесію конкурсанток, геніально підготовлену університетським фотохудожником Сергієм МАРКОВИМ (її можна переглянути в Інтернеті за адресою <http://photo.vstu.vinnica.ua/>) та безпосереднє представлення себе глядацькій аудиторії.

Конкурс квітів. Кожна дівчина показувала себе в образі квітки, яка найближча їй вдачі – троянди, орхідеї, півонії, калли, лілеї чи щирої польової квіточки... Неперевершене дефіле в розкішних сукнях! Бура оплесків, шквал емоцій...

Дівчата мали продемонструвати залі свій творчий хист, вміння швидко і оригінально відповідати на запитання, вміння танцювати вальс.

Підкреслити свою чарівність дівчатам допомагав спонсор нашого весняного конкурсу – компанія Neways. Її представники обрали «Міс ВНТУ-Neways» – Юліану МАЙСТРУК, студентку ІНТКІ.

Впродовж конкурсу глядачі теж зорганізували своє альтернативне журі. Тож, «Міс глядацьких симпатій» стала Світлана ІГНАТЕНКО (ІнБТЕГП).

Але у цьому конкурсі не було переможених! Бо ж краса – це вічна таїна. Вона для кожного своя. І ніяке журі (тим паче чоловіче!) не зможе бути абсолютно об'єктивним і безпристрасним.

Та все ж... «Віце-міс ВНТУ-2008» – цей титул віднині належить Тетяні ЯРОШЕНКО (ІнМТ).

А найголовніший титул «Міс ВНТУ-2008» отримала **другокурсниця Інституту автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління Ірина БОРЩОВА.**

Дівчина навчається на «відмінно». Голова студентської ради свого факультету АКСУ. У квітні представлятиме Студраду ВНТУ на виборчій конференції Всеукраїнської Студентської Ради.

Як вона стільки встигає – залишається тільки дивуватись. Брала участь не лише в університетських заходах, приурочених 70-річчю Стуса, а й у загальноміських, активна учасниця свя-

**«Віце-міс ВНТУ-2008»
Тетяна ЯРОШЕНКО і
«Міс глядацьких симпатій»
Світлана ІГНАТЕНКО**

та української мови, свята хустки... Іра член команди «Кварта», яка грає у «Що? Де? Коли?». Чудово знає англійську, бере участь у наукових конференціях. А ще Іра займається у гуртку технічної творчості на кафедрі АІВТ, де навчалась... працювати з паяльником.

Дівчина має й неабиякий організаторський хист. Не без її сприяння відбулась студентська конференція «Здорова молодь – здорове майбутнє», благодійні поїздки студентів нашого університету в сиротинці сіл Старі Прилуки і Плисків. Нещодавно разом із викладачами університету Іра їздила у Теплик, де розповідала тамтешнім школярам про наш університет. Має й теледосвід: брала участь у телепрограмі ТРК «Вінниччина», де розповідала про студентські розважанки у нашому університеті. Віртуозно грає на фортепіано, що й продемонструвала на

Наш традиційний весняний конкурс дівочої краси і досконалості складався із п'яти випробовувань. А брали в ньому участь сім юних вродливиць – по одній від кожного інституту.

університетській сцені.

– Іро, маючи такий творчий сценічний хист, чому вирішила пов'язати своє життя з технічною спеціальністю?

– Людина має розвиватися всебічно. Сцена – це моє захоплення. А технічні науки – справа життя. І тому, коли два роки тому переді мною стояв вибір фаху, я не вагаючись вирішила: автоматизація та комп'ютерні системи управління. Це нині дуже перспективно.

– Що для тебе нинішня перемога?

– Моя перемога – це наслідок роботи цілої команди тих, хто самовіддано допомагав і підтримував мене в підготовці до цього непростого сценічного випробовування. Тому насамперед я щаслива з того, що їх праця винагороджена, що я не підвела, виправдала їхні сподівання. Щиро визнаю: кожна із моїх конкуренток варта того, аби мати цей такий приємний титул – «Міс ВНТУ-2008». Хочу подякувати директору ІнаЕКСУ, професорові Анатолію ВАСЮРІ, усім викладачам, які мене підтримували, підбадьорували. А також студраді нашого інституту. Дуже вдячна своєму партнеру, який вчив мене танцювати вальс, Олегу ФІЛІПОВУ. І, звісно, своїм батькам, без їхньої допомоги і розуміння я б нічого не досягла.

– Що варт побажати майбутнім учасникам конкурсу «Міс ВНТУ-2009»?

– Впевненості в собі, усупереч усім перешкодам, які трапляються. Як казав Сенека: *Vivere est militare*, що в перекладі з латини – жити означає боротися. І нехай навіть коли за вікном похмуро, у ваших душах буде сонячно. Адже лише маючи гармонію в душі, можна досягти гармонії життя.

**Валерій ГРАНЯК,
група ЗЕ-07 Інститут ЕЕЕМ**

Людмила Бондар спілкується зі студентами

У виставковій залі художнього музею Центру культурології і виховання студентів нашого університету відкрита нова експозиція. Це мистецький доробок випускниці Львівської академії мистецтв, а нині викладача Вінницької дитячої художньої школи, лауреата Подільської літературно-мистецької премії «Кришталева вишня» Людмили БОНДАР.

Неповторна мить

Етюд (франц. etude – вивчання) – у живописі навчальне зображення допоміжного характеру, яке має невеликий розмір. Виконується фарбами з натури. В етюдах прискіпливо вивчаються деталі, вдосконалюється професійна майстерність. У ряді випадків етюд спроможний перетворитися на самостійний художній твір.

Виставка живописних етюдів вінницької художниці Людмили Бондар наочно втілює принцип практично-зорового усвідомлення світу шляхом етюдних розробок. Виставка цікава тим, що дозволяє глядачеві зануритися у справжню «кухню» художника, долучитися до практичних розробок, які зазвичай передують становленню митця.

Більше 20-ти творів представлених Людмилою Бондар являють собою вишуканий калейдоскоп архітектурних краєвидів, виконаних у різних техниках живопису: олія, гуаш, акварель. Переважно представлені твори, виконані

Студенти спілкуються з мистецтвом

майстриною у роки студентського навчання, під час пленерних студій в різних містах України, зокрема – Львові, Чернівцях, Житомирі.

На сьогодні Людмила Бондар є яскравою, цілком сформованою творчою особистістю, добре відомою як на теренах Вінниці та Вінницької області, так і

поза її межами. Діапазон її творчих вподобань заслуговує на повагу – акварель, гуаш, олія, художнє ткацтво, батик, живопис на склі – це те, що стосується суто технічних характеристик.

Щодо тематичної палітри майстрині – вона також є різнобарвною, подібно до життя: краєвиди, натюрморти, тематичні, сакральні композиції тощо.

Виставка живописних етюдів Людмили повертає нас до витоків її мистецького становлення, дозволяє торкнутися глибинної сутності художнього творення, і, разом з

тим, має суто практично-методичне значення для тих представників студентської молоді, які щиро зацікавлені одвічною таємницею образотворчості.

Юлія ПРИСЯЖНА,
мистецтвознавець

Традиції

Берегине моя, хустко!

На кафедрі культурології відбувся захід, приурочений вшануванню і вивченню давнього жіночого оберегу – хустки. На ній...

...І гроно, і пелюстка,
І небо, райдуги на ній.
Мов берегиня вроди, хустка,
Здавен у нашій стороні.

Вишукано і граційно студентки показували різні способи зав'язування хустини, розповідаючи про їхні особливості в різних регіонах України.

Крім побутового, жіноча хустка має ще й обрядове значення:

Он, маю я хустку, та їй нема року.
Вона буде миленькому на осінь до боку.

Завідувачка відділу Вінницького краєзнавчого музею Алла ЛІПСЬКА принесла на захід ексклюзивні експонати – хустки, очіпки, весільні віночки, одяг жінок-подільянок.

А член Національної спілки письменників України, кандидат філологічних наук, доцент кафедри культурології, поет Михайло СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ прочитав написаний на віншування пані Алли сонет.

У наш час хустина дещо розширила своє практичне при-

значення. Вона стала окрасою, почасти промовистою деталлю жіночого гардеробу. Ці новації продемонстрували студенти Центру духовно-національного відродження «Червона калина» Вінницького коледжу Національного університету харчових технологій. Ми вдячні також і їхньому керівникові В.П.ЛОСОВСЬКІЙ.

У святі хустки брали участь студенти: Інституту АЕКСУ – Лариса БОНДАРЧУК, Ірина КРАВЧУК, Людмила КУЛИК, Ірина БОРЩОВА та Петро ОСИПЕНКО; ІнБТЕГП – Тетяна МІЩУК; ІнМЕЕЕК – Олена ДУЛЕВИЧ, яка чудово виконала українську пісню «Моя Україно».

Неля НІКОЛЕНКО, методист ЦКІВС

СПОРТ

Рукопашний бій – це вміння думати і діяти

Другокурсник Інституту РТЗП нашого університету Олександр КАРТАШОВ здобув четверте місце на чемпіонаті світу з рукопашного бою в Англії.

Успіх у місті Нью-Касл (Велика Британія) став для Сашка цілком закономірним, адже він, майстер спорту міжнародного класу із рукопашу, двічі поспіль золотий призер України з повноконтактного рукопашного бою, нещодавно виграв «золото» і на чемпіонаті Європи у Польщі.

тренуюсь я у Вінниці, але виступаю за Донецьку збірну.

– Саш, чи важко було отримати перемогу на чемпіонаті світу?

– На чемпіонаті Європи я отримав серйозну травму. Було фізично важко виступати, проте психологічна налаштованість у мене була гарна. Як сказав вже потім мій тренер Олексій Павлович СВЯТОШИН, «у мого суперника було бажання не програти, а у мене – бажання лише перемоги».

– Чи існують стилі рукопашу?

– Звісно. Кожну групу стилів рукопашного бою поєднує певна техніка і термінологія. Але вивчаючи історію рукопашного бою, можна побачити, що всі стилі і школи – це гілки одного дерева. Найкращого стилю не існує, кожен стиль гарний по-своєму, і тому, вибравши стиль для себе, можна не тільки почати сходження до вершин бойової майстерності, але й відкрити собі шлях до самопізнання і пізнання змісту свого життя.

– Сашко, чи існує певна упередженість до твого виду спорту?

– Так. Деякі люди з упередженням ставляться до єдиноборств, мовляв, це банальна бійка. Але це не так. Розвивалися національні культури, разом з ними і єдиноборства. У англійців, наприклад, бокс, в інших народів – інші. Побуває думка, що єдиноборства – справа не для розумних. Проте навіть мислитель та вчений Піфагор був насамперед гарним бійцем. Він, як і інші бійці старовини вважав, що військовий успіх – це щось схоже на два колеса воза на різних кінцях однієї осі. Одне колесо – це бойова підготовка, а інше – етичне виховання, духовність. Якщо ця конструкція побувається одного з коліс, то не покотиться вперед, і успіх

відвернеться від людини. Піфагор 15 років був кращим бійцем у світі завдяки гармонії душі та тіла і виростив шестикратного олімпійського чемпіона з боротьби Мілона Кротонського. За часів середньовіччя кращі воїни тієї епохи – лицарі, більше за інших славилися своєю ввічливістю, джентльменською поведінкою у звичайному житті і благородним ставленням до суперника. Стародавня мудрість свідчила: «Справжній воїн не войовничий». Так і сьогодні кращі тренери з абсолютних поєдинків крім розвитку найрізноманітнішої техніки у своїх спортсменів – ударної, борцівської, уміння проводити задушливі, больові прийоми і бити лежачи, не менш важливими вважають закласти в своєму учневі основи духовності, пошану до суперника.

– Чи достатньо розвинутий рукопашний бій в Україні?

– Мабуть, що так. Для розвитку та популяризації рукопашного бою, як виду спорту, в Україні та за її межами 1993 року була заснована Федерація рукопашного бою України. Федерація рукопашного бою має свої осередки у 20 областях України. Враховуючи клуби, які входять до складу обласних організацій і безпосередньо до Федерації, їх кількість наближається до 100. Рукопашним боєм в Україні та за її межами займається понад двадцять тисяч осіб, з яких більшість – це діти та підлітки. Фахівцями Федерації розроблені правила змагань та програма технічних вимог з рукопашного бою, які в свою чергу були затверджені Держкомспортом України.

– Як я зрозуміла, рукопашний бій – це універсальний вид спорту.

– Рукопашний бій увібрав у себе все найкраще з різних видів єдино-

– «Рукопашний бій – це невидима зброя, яку не можна виявити, поки її не застосуєш, і не можна відібрати, поки людина жива!» Ці слова належать патріархові російського бойового мистецтва Олексію КАДОЧНИКОВУ. Сашко, як довго ти займаєшся рукопашним боєм?

– Близько семи років. Проте усвідомлення того, що саме рукопаш – мій «рідний» вид спорту, прийшло не одразу. Спочатку було два роки тренувань із дзю-до у ДЮСШ у Могилеві-Подільському. Взагалі любов до спорту мені прищепив старший брат, майстер сорту із дзю-до. Саме він був моїм першим наставником та радником.

– Розкажи, будь ласка, як розвивалась твоя спортивна кар'єра

– Спочатку були тренування у рідному місті. Після перших істотних перемог почав тренуватись у Вінниці, на базі однієї із військових частин. Під час чемпіонату військових структур Вінницької області я отримав пропозицію виступати за Донецький спортивний клуб східних єдиноборств. П'ятирічний контракт передбачав проживання у Донецьку. Батьки були проти цього, та і я усвідомлював, що не варт кидати щойно розпочате навчання у ВНТУ. Тому клопотаннями мого менеджера Івана Івановича КОРНІЙЧУКА досягли компромісного варіанту:

борств. Нині через складну оперативну та криміногенну ситуацію рукопашний бій став одним із основних видів підготовки співробітників СБУ, МВС та інших правоохоронних органів. Рукопашний бій, будучи основним розділом фізичної підготовки співробітників правоохоронних органів, фактично відіграє велику роль у справі популяризації органів безпеки та правопорядку, у вихованні у молоді патріотизму.

– Як у житті тобі допомагає рукопашний бій?

– Чим більше людина займається єдиноборством, тим менша в неї потреба застосовувати на практиці отримані знання, тобто рукопаш робить людину врівноваженою, поміркованою та неагресивною. Тренуючись, я усвідомив, що є на світі щось набагато важливіше, ніж перемоги, слава, і зрозумів, що головна вершина і головна перемога – це чесність, доброта і терпіння, це сила перемогти власні недоліки і слабкості, вміння прощати. Рукопашний бій допомагає мені розвинути особисто, він загартовує, додає впевненості у власних силах, можливість тверезо оцінити власні можливості та тренує волю до перемог.

– Твої побажання людям, які бажають займатись рукопашним боєм.

– Ніколи не зупинятися на досягнутому, розвивати та вдосконалювати в собі найкращі людські риси характеру, багато працювати над собою та ніколи не спрямовувати отримані знання на шкоду людям. Пам'ятайте, що рукопашний бій – це не лише спорт, це система виживання в екстремальних умовах, це вміння думати і діяти. Людина повинна вміти захищати свою родину, Батьківщину, честь. Воїн повинен мати такі якості, як впевненість у собі, відсутність страху, прагнення справедливості. Він має жити так, як цього вимагає його честь. А наостанок хочу згадати такі вселенські істини: «Не чини опір природі і спостерігай її закони, підкоряйся їм розумом і дотримуйся їх тілом – й ти станеш єдиним з нею. І тоді кожен, хто зважиться напасти на тебе, змушений буде мати справу з усім Всесвітом».

**Спілкувалась Ірина МИКИТЮК,
студентка групи 1МЗВ-04
ІнМЄЄЄК**

13 МЕДАЛЕЙ ЧЕМПІОНАТУ УКРАЇНИ У СТУДЕНТІВ ВНТУ

23-24 лютого у Харкові відбувся чемпіонат України з боротьби сумо.

Наш **Сашко ВЕРЕСЮК**, **другокурсник Інституту АЕКСУ**, котрий у Таїланді на чемпіонаті світу з боротьби сумо отримав «бронзу» і пропозицію виступати за японську збірну, тепер на всеукраїнському дохьо (кругла арена, діаметром 4,55м) здобув аж **6(!) медалей**.

Три медалі на Чемпіонаті України серед молоді: переможцем став у важкій категорії, здобув «бронзу» в абсолютній ваговій категорії і ще раз «бронзу» у командному заліку.

І три медалі на Чемпіонаті України серед дорослих: перше місце у важкій категорії, «срібло» в абсолютній ваговій категорії і «бронзу» в командному заліку.

А Богдан ПИСАРЕНКО, студент ІНРТЗП, посів третє місце у важкій ваговій категорії і знову третє місце в командному заліку серед дорослих.

Денис ГРУБАР, студент ІнМЄЄЄК, здобув «срібло» у ваговій категорії 70 кг та третє місце в командному заліку.

Артем ВОЙТОВИЧ (Інститут МЄЄЄК) завоював бронзову медаль в командному заліку.

Тетяна ПРОЦЮК (ІнАЕКСУ) виграла золоту медаль в командному заліку з боротьби сумо і третє місце у легкій ваговій категорії (52 кг) в особистому заліку.

Тепер Саша ВЕРЕСЮК захищатиме честь України 1-4 серпня на чемпіонаті Європи і 30 вересня на Чемпіонаті світу.

Є надія, що й інші вихованці Заслуженого тренера України Павла ЗАБЕЛІНА, Дмитра ПОЛІША і Важа ДАІАУРІ мають шанси потрапити на чемпіонат Європи та світу.

Велика подяка ректору університету Борису МОКІНУ й усім директорам інститутів, які всебічно сприяють нашим студентам досягати перемог на дохьо.

Таня ПРОЦЮК з університетськими богатырями – Богданом ПИСАРЕНКОМ (вага 130 кг) і Олександром ВЕРЕСЮКОМ (вага 160 кг)

Теніс

За програмою спартакиади «Молодь і спорт» серед студентів навчальних інститутів ВНТУ при підтримці спортклубу й кафедри фізвиховання відбулись змагання з настільного тенісу. У турнірі взяли участь усі 7 інститутів. Склад команди: 2 хлопці та одна дівчина.

Командні місця розподілились так:

I місце – Інститут будівництва, теплоенергетики та газопостачання;

II місце – Інститут радіотехніки, зв'язку та приладобудування;

III місце – Інститут інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії.

В особистій першості серед юнаків переможцем став член збірної команди ВНТУ **Михайло Мінов (ІНРТЗП, група 2ТСМ-03)**, який в складній фінальній боротьбі з рахунком 3:1 переміг студента **ІнБТЕГП Віталія Хупченка (група 1Б-03)**. Бронзовим призером став **Богдан Янчук (ІНТКІ, 2КС-04)**.

У жіночому розряді чемпіонкою ВНТУ стала **к.м.с. Ірина Сірик (ІНТКІ, 23І-04)**,

II місце у **Юлії Западнюк (ІнБТЕГП, 1Б-05)**,

III місце у **Марії Похулюк (ІнМЕЕЕК, ММ-05)**.

Попереду у переможців та призерів змагань участь у студентському Кубку області.

А в березні відбудеться зустріч з настільного тенісу серед команд викладачів, аспірантів та студентів. Запрошуємо усіх любителів тенісу на цю зустріч.

Володимир ТИХОНОВ,
старший викладач кафедри фізвиховання,
голова спортклубу ВНТУ

Волейбол

Велика кількість вболівальників і чимало бажаючих взяти участь в університетській першості з волейболу серед чоловічих команд переконали, що волейбол стає одним із найпопулярніших видів спортивних ігор у студентів.

Між командами інститутів точилася запекла боротьба до останнього дня змагань. Спортсмени боролись за кожне очко, кожну партію. Лідер залишався невідомим до останнього ігрового дня, що створювало інтригу. Але у волейболі не буває нічийного рахунку – завжди є переможці і переможені.

Отож, переможцем стала команда Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання, яку склали:

Олександр КОЛОС (капітан), група 1ТГ-04;

Олександр ВИШНІВСЬКИЙ, 3Б-05;

Олексій ТЕСЛЮК, 1ТГ-03;

Олександр РЕПЕШКО, 1Б-03;

Сергій ОСТАПЧУК, 1Б-07;

Владислав ЧУПРИНА, 1ТЕ-07.

На друге місце претендували одразу три команди, але «срібло» отримала команда Інституту інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії.

Третю сходинку університетського волейбольного п'єдесталу пошани здобула команда Інституту автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління.

Аліна ШИНДРИК,
тренер збірної ВНТУ з волейболу

Редколегія:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)

І. П. Зянько
(редактор)

П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

Б. І. Мокін

С. В. Юхимчук,

М. П. Свірідов,

Л. І. Волхонська,

В. Г. Лисенко,

Т. С. Криклива,

М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
21021, м. Вінниця

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

E-mail:

impuls@vstu.vinnica.ua

«Імпульс» — щомісячник

Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію
ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, кімн. 114, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — *Тетяни Крикливої*
Олени Кушнір

Світлини — *Сергія Маркова*

Підписано до друку 21.03.08. Формат 29,7×42 1/2.

Наклад 625 прим. Зам. № 2008-035

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-
видавничому центрі ВНТУ

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59